

[Erling Dinesen.]

formidlingen fra arbejdsløshedskasserne til de offentlige anvisningskontorer.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget:

„Som et led i regeringens sparebestræbelser finder der forhøjelser sted af kontingenter, gebyrer m. v. på en række områder, hvor der i de senere år er sket forbedringer i standarden af de offentlige ydelser med betydelige forøgelse af statens udgifter til følge. Regeringen har fundet det rimeligt at medtage bidraget til arbejdsløshedsforsikringen i denne forbindelse.“

Jeg vil gerne understrege så stærkt, jeg kan, at det er aldeles ikke rimeligt. Det er nok muligt, at den motivering, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget, kan anvendes på visse andre områder, det skal jeg da ikke bestride, men det gælder i alle tilfælde ikke på dette område. Det er i forvejen udtrykkeligt fastlagt i loven, at kontingentet skal stige i takt med stigningen i dagpengesatsen, og både arbejderrepræsentanter, arbejdsgiverrepræsentanter og ministeriets repræsentanter, kort sagt alle i det nedsatte udvalg og arbejdsministeren selv, har været enig i, at vi skulle have denne automatiske regulering af medlemsbidraget. Derfor er det aldeles urimeligt, hvad der her foreslås.

Må jeg føje til, at denne finansieringsordning, som altså findes i loven, jo også var forudsætningen for, at arbejdsløshedskasserne indbetalte 204 mill. kr. af deres formue til statskassen ved overgangen til det nye system. De kontingentreguleringer, der findes i loven, indebærer, at da man startede i 1967 med maksimumsatsen på 55 kr. pr. dag, skulle medlemsbidraget udgøre 101 kr. om året pr. arbejdsløshedsforsikret. I dag er maksimumsatsen 84 kr., og kontingentet er 161 kr. om året pr. medlem. Der er altså sket en forhøjelse af bidraget på ca. 60 pct., og det svarer ganske til den stigning, der er sket i dagpengesatsen, som også andrager ca. 60 pct.; der er altså reguleret

fuldt ud som aftalt. Den foreslåede forhøjelse på omkring 15 pct. er derfor simpelt hen en ekstraskat på en 14-15 mill. kr. årlig, der pålignes de arbejdere og funktionærer, der har været så formastelige at forsikre sig mod arbejdsløshed. Ærlig talt, det forekommer mig aldeles ubegribeligt, at arbejdsministeren vil komme med et så usagligt lovforslag.

Det er åbenbart ikke svært for regeringen at nå til enighed om foranstaltninger, der ensidigt rammer lønmodtagerne. Her er der tilmed tale om løftebrud på ganske samme måde, som især de radikale svigtede, da det drejede sig om at indfri løftet om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed.

Vi må bestemt protestere mod et lovforslag af denne karakter, og jeg må henstille til arbejdsministeren, at han omgående tager dette forslag tilbage.

Asger Jensen: Det, der her foreslås, er, at der i medlemsbidrag skal betales, hvad der svarer til $2\frac{1}{4}$ dags understøttelse. Det forekommer mig, at hvis man vil opretholde foreninger og kasser, hvortil der skal svares kontingent, kan det ikke være ret meget mindre.

Jeg ved ikke, om hr. Erling Dinesen vil lægge op til at sige, at man slet ikke skulle have kontingent, men at det hele skulle betales over skatterne; det konservative folkeparti er ikke afvisende over for en sådan tanke. Man forstod ikke helt, om det var det, der var hr. Erling Dinesens mening, men hvis man vil have, der skal være et kontingent, er $2\frac{1}{4}$ dags understøttelse vel ikke urimeligt.

Vi synes, dette lovforslag er et rimeligt forslag, og det konservative folkeparti kan støtte det.

Robert Christensen: Jeg kan tilslutte mig den ærede sidste ordfører. Vi i venstre finder forslaget rimeligt. Jeg vil yderligere gøre opmærksom på, at da vi fornyede loven sidste år, fordoblede vi arbejdsgivernes bidrag